

לועזית

שלום לך, חיוך

ביום החמישי-עשר התעוררתי לצלילי מוסיקה מן החצר, שבאה ממקלטו הנדיב של שכן. היה זה אנדנטה יפה של מוצרט, המזכיר כתמיד את השחר, המוות, חיוך מטויים. הקשבתי לו רגע ארוך, כשאני שוכב ללא נוע במיטתי. הייתי מאושרת למדי. בעלת הבית קראה לי. ביקשו אותי ב' טלפון. נכנסתי לתוך חלוק מבלי להמר ו'

סופרת סאגאן

פשוט מאד, אשה מאוהבת

ידי. חשבתי שהיה זה לוק, וששוב לא יהיה לדבר חשיבות גדולה. משהו חמק ממני. "מה שלומך?"

הקשבתי לקולו. היה זה קולו. מניין בא לי שלווה זו, רוח זה, כאילו משהו חי, חיוני נפרד ממני? הוא חזרתי איתי לשתות כוסית בחברתו, למחרת. אמרתי: כן. חזרתי לחזרי, מלאת קשב. המוסיקה נגי מרה והצטערת שהחמצתי את סופה. לפתע ראיתי את עצמי בראי, וראיתי את עצמי מחייכת. לא מנעתי בעד עצמי מלחייך, לא יכולתי. ידעתי פטש נוספת שהייתי לבדי. תקף אותי החשק לחזור על המלה. לבדי. לבדי. אבל מה, בעצמי? הייתי אשה שאהבה גבר. היה זה עניין פשוט: לא היתה כל סיבה לעשות הסתייגות.

מפלצת קטנה. זהו העמוד האחרון בספרה החדש חיוך מטויים של פרנסואז סאגאן, הצרפתייה בת ה-21 מחברת שלוש לך, עצבותי. הרבה דובר ונכתב עליה מאז יצא ספרה הראשון, לפני כשנתיים. חששו לפיכך סומה הפתאומי, לסכומי הכסף העצומים שהרוויחה מתרגום עצבות לשונות רבות, לי אופן הפראי בה נהגה את מכונת המירוק, לאלה שחיכו בקוצר רוח ציני לצאת ספרה השני, שנכתב בשלושה חודשים, ציפתה אכזבה. חיוך מטויים רחוק מלהיות כשלון. הכל רואים בדמותה של גיבורת הספר, דו-מיניק, המנהלת הרפתקת אהבים עם גבר קשיש ונשוי, את בבואתה של פרנסואז. כפרנסואז, דומיניק היא בת 20. לשתיהן אותו החיוך: יש בו מן הרוך, האינדינה, העצבות, והאדישות. שתיהן מסוגלות לבלות את כל אחר הצהריים בבית-קפה ולשלשל מטבעות כנות 20 פראנק בזו אחר זו למכונת התקליטים כדי להאזין לאותה מנגינה. שתיהן אינן מקשיבות למה שאומרים להן, שתיהן אוהבות להסתובב בשמש.

אמרו על פרנסואז שהיא מפלצת קטנה. שהיא צינית, שהיא מתעלמת מן המוסכמות, שיש לה האומץ לא לשקר לעצמה. פרנסואז, כתמיד, אישה למתרחש סביבה. אחרי שמכרה את זכויות ההסרטה של שלוש לך, עצבות למפיק האמריקאי אוטו פרמינגר 45 מיליון פראנק, קיבלה כבר הצעות שמנות לספרה השני, ריחף החוש חיוך מטויים על שפתיה.

• יצא בעברית בהוצאת קרני.

פרטומת

הכסף יענה את הקול

מפעם לפעם, כאשר מנהלי קול ישראל היו מקוננים בפני הציבור על תקציבים ה' זעום, הושמעה הצעה להפוך את שירות ה' שידור לתחנה מסחרית או מסחרית-למחצה, להעמיד שעות-שידור לרשות מפעלים ר' עסקים, לצורכי פירסום תמורת תשלום קולני. לא היה שום דבר שיועזע יותר את מנהלי קול ישראל, הדבקים בדוגמה הבריטית של שירות שידור ציבורי. בר בכך עם דחיית ההצעה, החלו לחפש בקדחתנות אחרי גופים שישלמו כסף טוב בעד השמעת שמם ברדיו.

2 דקות לזיכרון-שריפות. אי אפי' שר היה, כמובן, לפנות לחברות מסחריות רגילות מבלי להודות קודם כל בפני ה' ציבור על שינוי עקרונות. לכן העדיפה הנהלת קול ישראל לקבל מזומנים רק מ' ידי גופים מהסוג הנקרא "ציבוריים למחצה", ואילו הציבור החמים נתבקש להאמין כי אלה מושמעים באוזניו בגלל העניין הציבורי המיוחד שלהם. לאסונו, לא יכול היה ה' מאזין לגלות בהם עניין פרטי כלשהו. כך הוזמן המאזין לשמוע תסכית על כך בוי שריפות (המשלם: המועצה למניעת שריפות) ועל כללי שמירת הבריאות ב' עבודה (המשלם: הוועדה להגיינה מקצועית). בפתחו את המקלט מבלי שהוזהר מראש, הוא נאלץ להאזין לדברי ראש עיריית חו' שייסטאן, המשלם לקול ישראל שלמונים קבר עים, אחרי שמימן לאותה מטרה את הק' מת האולפן החיפאי. קמצנים יותר בתקציב' בכ הם ראשי עיריות מפא"יים אחרים, כי גרשון אגרון מירושלים, המסתפק בשתי דקות בשעת הצהריים העולות, בזול יחסית.

רצונך להודיע? בבקשה. לפני זמן קצר הודיע קול ישראל במיטב רמקולים, ל' ציבור, כי מעתה יסוד בחדשות הודעות של גופים ציבוריים תמורת תשלום. באותו זמן עצמו, עסקו מנהלי בסודי-סודות בתיכ' נון המישר השבועי הקבוע הראשון תמר' רת תשלום.

מממן התוכנית החדשה היה הפעם המועצה למניעת תאונות דרכים שהחליטה לא ל' הסתפק בתסכיתים חד-פעמיים, עבורם שילמה בעבר. המורת 500 ל"י לחודש, תקבל מעתה המועצה רבע-שעה צהרימית ורבע שעה ערבית מדי שבוע בשבוע, לצורכי תעמולתה. רק חלק מן הסכום יודרש לצורכי התוכנית עצמה. בשאר מתכוון קול ישראל לממן תוכ' ניות חשיבות אחרות, כמו במערכות העבודה (כה משקיע, אגב, מכספו גם הוועד הפועל של ההסתדרות) או לאשה העובדת (בתמי' כת מועצת הפועלות).

המאזין יסבול את הכל בשקט, כדרכו. אך אילו ניתן לו פעם לרגע המיקרופון, היה בוודאי שואל: אם כבר הוחלט למכור ש' עות שידור בכסף מלא, מדוע חיבים למכור אותן רק לאלה המתחייבים מראש לשדר תוכניות משעממות עד מוות ובלתי-ניתנות להאזנה?

תוכניות

אין "דבר"

כל תלונה של המאזינים על היעדר הור' מור בתוכניות קול ישראל, מביאה בדרך כלל הבטחה מהנהלת שירות השידור כי לא תחסוך מאמץ להעלות חיוך, במקום פי' הוק, על שפתי המאזין. התוכנית היחידה שהגשימה הבטחה זאת, היתה שלושה בסירה אחת, בה נדרש צוות הומוריסטים להיחלץ ממציבים תמהוניים ו' להשיב על שאלות מוזרות. אחת השאלות של מנהל התוכנית, יצ' חק שמעוני, במישר האחרון של שלושה בסירה אחת היתה: "מה ארוך יותר מצ' וואר של גיראף?"

המוצאת מכל התשובות לדעת הקהל שמילא את אולם בית הילל הירושלמי, היתה תשובתו של איש-הצוות שאול ביבר ש' אמר: "המדור קצרות של דוד זכאי בדבר". אך המאזין שפתח את מקלטו בשבוע שעבר לא זכה לשמוע תשובה זאת, ו' אף לא את גלי הצחוק הסוער ומחיות הכפפים שבאו בעקבותיה.

מצננו התוכנית, שקיצץ את הקטע מסרט ההקלטה, הבין יפה כי אם יש ברצונו לקבל את משכורתו מקופת קול ישראל גם בחודש הבא, מוטב לו להתבדח על נושאים מקורשים פחות מאשר דבר ועורכיו.

עשוי מאריג דקרון אורגינלי

מלכה

תל-אביב: רח' נחלת בנימין 44. חיפה: רח' הרצל 37. רח' אלנבי 74.

פקידות: ספר "אלפא"

נמשכת הרשמת צעירים תל-אביב, רחוב בלפור 6.

פרס עשר לירות

יוגורל בין פותרי תשבץ "העולם הזה" 974

			7	6	5		4	3	2	1	
11					10		9		8		
		17			16		15		14		12
				21			20		19		18
					25		24		23		22
					28		27		26		
31					30					29	
		36		35			34		33		32
			41		40			39		38	37
								43			42
		45		44							
					47			46			
						50					49

16. בהן מכון הסוס; 17. ולד הנולד טרם זמנו; 19. חכונה שכיחה אצל בעלי-כוחות; 21. מקים תורכיה החדשה; 23. אחת ה' משרות של חילות צה"ל; 25. "שיח..."; 27. היונק הגדול, כים; 30. מדבר אפריקאי; 31. בירה אירופית; 32. חיוג למסוס בוכ' נה; 34. הגיבור האמיתי של המרד על ה' קיין; 36. "עלי... ענו לה!"; 38. אילן; 40. המונן בלתי מכתיים; 43. מנהל משרד הפיתוח; 44. איתו משלמת חברת הביטוח; 46. קריאה המכוננת לנהג; 48. האיש של קוריאנה.

37. הדלי"ת של חב"ד; 39. התייר של תנ"ך; 41. פה; 42. תחמושת הקשת; 43. עשרה שהועלו לתלייה; 45. קריאה הדור' שת מבחיר הציבור לנטוש את עמדתו; 46. נותנים בו את רגלי האסיר; 47. כתר; 49. מקום מסתור לאנשי קדם; 50. הליצן בקרקס. **מאזין:** 1. יישוב בגליל התחתון; 2. אות הידיעה; 3. יום המנוחה; 4. פרח; 6. אינחולד; 7. כן, בלשון זרה; 9. ד"ר בנימין הלוי; 11. לה 120 חברים; 13. עיר נפט סובייטית; 15. בלעדי אין לחם;